

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-527/13

**Lourdes Cachaldora Fernández
împotriva
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)
și
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia)

„Trimitere preliminară — Lucrători de sex masculin și lucrători de sex feminin — Egalitatea de tratament în domeniul securității sociale — Directiva 79/7/CEE — Articolul 4 — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru UCIPE, CEIP și CES cu privire la munca pe fracțiune de normă — Calculul prestațiilor — Sistem de integrare a întreruperilor de cotizare — Lucrători pe fracțiune de normă și lucrători cu normă întreagă”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 aprilie 2015

1. *Politica socială — Egalitate de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale — Directiva 79/7 — Reglementare națională care prevede, în scopul calculării unei pensii de invaliditate contributive, aplicarea, pentru perioadele de întrerupere a cotizării ulterioare unei încadrări în muncă pe fracțiune de normă, a unui coeficient aferent acestei încadrări în muncă — Lipsa unei reduceri echivalente pentru întreruperile ulterioare unei încadrări în muncă cu normă întreagă — Lipsa discriminării — Admisibilitatea unei asemenea reglementări*

[Directiva 79/7 a Consiliului, art. 4 alin. (1)]

2. *Politica socială — Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă încheiat de CES, UCIPE și CEIP — Directiva 97/81 — Domeniu de aplicare — Condiții de încadrare în muncă — Noțiune — Condiții referitoare la pensiile care rezultă dintr-un regim legal de securitate socială — Excludere — Obstacole de natură juridică ce pot restrânge posibilitățile de lucru pe fracțiune de normă — Noțiune*

[Directiva 97/81 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23, anexă, clauza 4 pct. 1 și clauza 5 pct. 1 lit. (a)]

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că întreruperile de cotizare, existente în perioada de referință în scopul calculării unei pensii de invaliditate contributive și care sunt ulterioare unei încadrări în muncă pe fracțiune de normă, sunt luate în considerare în limita bazelor minime de cotizare în vigoare, reduse pe baza coeficientului aferent acestei încadrări în muncă, în timp ce, în cazul în care aceste întreruperi sunt ulterioare unei încadrări în muncă cu normă întreagă, nu se prevede o asemenea reducere.

Astfel, nu se poate aprecia că o asemenea reglementare dezavantajează în mod preponderent o anumită categorie de lucrători, în speță pe cei care lucrează pe fracțiune de normă și, *a fortiori*, femeile. Prin urmare, nu poate fi calificată drept măsură indirect discriminatorie în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 79/7.

(a se vedea punctele 33 și 34 și dispozitiv 1)

2. Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, care figurează în anexa la Directiva 97/81 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23, trebuie interpretat în sensul că nu intră în domeniul său de aplicare o reglementare a unui stat membru care prevede că întreruperile de cotizare, existente în perioada de referință în scopul calculării unei pensii de invaliditate contributive și care sunt ulterioare unei încadrări în muncă pe fracțiune de normă, sunt luate în considerare în limita bazelor minime de cotizare în vigoare, reduse pe baza coeficientului aferent acestei încadrări în muncă, în timp ce, în cazul în care aceste întreruperi sunt ulterioare unei încadrări în muncă cu normă întreagă, nu se prevede o asemenea reducere.

Astfel, această pensie constituie o pensie obligatorie de securitate socială care nu poate fi considerată o condiție de încadrare în muncă. Prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al acordului-cadru.

Pe de altă parte, a reține o interpretare a termenilor „obstacole de natură juridică”, care figurează în clauza 5 punctul 1 litera (a) din acordul-cadru, în temeiul căreia statele membre ar fi obligate să adopte, în afara domeniului condițiilor de încadrare în muncă, măsuri legate de o astfel de pensie, ar presupune impunerea în sarcina acestora a unor obligații în domeniul politicii sociale generale referitoare la măsuri care nu intră în domeniul de aplicare al acestui acord-cadru.

În plus, o asemenea reglementare națională nu poate fi considerată un obstacol juridic de natură să restrângă posibilitățile de lucru pe fracțiune de normă, având în vedere că efectul său asupra lucrătorilor pe fracțiune de normă are un caracter aleatoriu. Astfel, pe de o parte, această reglementare nu afectează toți lucrătorii pe fracțiune de normă, ci doar lucrătorii care au avut o întrerupere de cotizare imediat după o perioadă de încadrare în muncă pe fracțiune de normă. Pe de altă parte, aceasta avantajează lucrătorii care, deși au fost angajați pe fracțiune de normă pentru o mare parte a carierei lor profesionale, erau angajați cu normă întreagă în perioada imediat anterioară întreruperii cotizării.

(a se vedea punctele 38-41 și dispozitiv 2)